

ligere Lov af 7de Febr. 1851 alle de Bestemmelser, som angaae Beskatning efter en vis Tid, og ogsaa de Bestemmelser, der foreskrive, at, naar der beskattes for en vis Brænding, saa maa denne Brænding kun være en vis Tid. Det Resultat, som vil udkomme, naar Lovforslaget bliver vedtaget, vil altsaa være, at det vil staae enhver Brændeviinsbrænder frit for at lade sig beskatte enten for flere Brændinger efter en forud opgiven Driftsplan eller for een Brænding ad Gangen, uden nogen forud opgiven Driftsplan, og uden at være bunden til, at denne Brænding skal være fuldført inden en vis bestemt Tid. Dersom dette skulde være saa, og jeg kan efter Loven ikke forstaae Andet, end at det maa blive Tilfældet, — muligt er der andre, mig ubekjendte Lovbestemmelser, der gjøre en Forandring i saa Henseende, — saa vil Følgen deraf blive, at Controlen med Brænderierne, navnlig paa Landet, vil blive i høj Grad besværliggjort, idet den enkelte Brændeviinsbrænder kan erlægge Afgift for hver enkelt Brænding og angive Tiden til denne Brænding urimeligt lang, uden at der kan gjøres nogen bestemt Indsigelse derimod; ja, selv om han indskrænkes til en vis Tid, men ikke bliver bunden til nogen bestemt Driftsplan, saa vil han dog for hvert 3die, 4de eller 5te Døgn, naar det nu maatte bestemmes, at han skulde erlægge sin Afgift for den enkelte Brænding, kunne faa en fuldkommen fri Raadighed over sit Brænderi i den Tid, for hvilken Afgiften var erlagt, thi det vil ikke være muligt for Controlen, der kun enkelte Gange kan komme til Brænderiet, med fuldkommen Nøagtighed at skønne, om Brænderiets forskjellige Redskaber befinde sig i en saadan Tilstand, som de skulle være i, for at der ikke i den omhandlede Tid skal kunne udføres mere end netop den enkelte Brænding. Det forekommer mig, at, naar man vil ophæve Bestemmelsen om Beskatning efter Tid for Landbrænderierne, saa er det ifølge det System, som saa er antaget, en absolut nødvendig Betingelse, at man under alle Omstændigheder fordrer en Driftsplan af dem, og at man ikke tillader dem at undlade det under det Paaskud, at de kun lade sig beskatte for en enkelt Brænding. Jeg vil altsaa tillade

mig at opfordre den ærede Finantsminister til nærmere at udtale sig om, hvorledes Forholdet vil stille sig i den Henseende, da jeg veed, at der ogsaa er Andre, som ere specielt sagkundige i det Slags Sager, som have forstaaet Forholdet paa samme Maade som jeg.

Finantsministeren: Det forholder sig rigtigt, naar den ærede Rigsdagsmand har antaget, at det vil være en Følge af dette Lovforslags Vedtagelse, at der ikke er nogen Indskrænkning i Henseende til det Tidsrum, som vedkommende Brændeviinsbrænder kan lægge til Grund for sin Driftsplan, at han altsaa i sin Driftsplan kan fastsætte, hvilket Tidsrum han selv vil til hver enkelt Brændingsacts Fuldførelse. Derimod er det en Vildfarelse, en Misforstaaelse af de gjældende Anordningsbestemmelser, naar den ærede Rigsdagsmand antager, at den Omstændighed, at Vedkommende ikke har angivet en formelig Driftsplan, men kun angiver hver enkelt Brænding, skulde medføre for ham en ubegrænset Control. Det er vel sandt, at den, som angiver at ville erlægge sin Afgift for hver enkelt Brænding, til denne Brænding kan, ligesom naar han angiver en formelig Driftsplan for flere Brændinger paa eengang, bestemme at ville bruge 3 Døgn eller 4 Døgn eller længere, ligesom han selv vil, men han kan ikke ved denne Angivelse over hver enkelt Brænding undgaae at angive, naar han vil være færdig, og det er en Selvefølge, at Opsynet da er istand til at føre fuldstændig Control med ham. Det maa nemlig, hvad Landbrænderierne angaaer — angaaende Kjøbstadbrænderierne har den ærede Rigsdagsmand jo ikke nogen Tvivl, han har slet ikke nævnt dem — erindres, at, naar Vedkommende ikke ved Udlobet af det Tidsrum, for hvilket han har erlagt Afgiften, har angivet, enten paany at ville afgiftsberigtige sit Karrum, eller at ville have det forseglet, saa kommer Opsynet ifølge Brænderianordningerne eo ipso strax, for at tage hans Brænderi under Forsegling, og det skeer paa hans Bekostning. Det følger af disse Bestemmelser, at man ligesaavel, naar der angives for en enkelt Brænding, som naar der angives for flere Brændinger under Et, efter Anordningerne er beføjet til af Brændeviinsbrænderen at